

In samenwerking met de bisdommen organiseert de KNR dit jaar voor de vierde keer een Nationale Roepingenweek. Die wordt gehouden van 6 t/m 12 november. In deze week publiceren we een dagelijks roepingsverhaal en -gebed en extra materiaal. Ook zijn er in deze week bij verschillende kloostergemeenschappen en priesteropleidingen kennismakings- en meeloopdagen.

Roepingsverhaal

Iets dat van binnenuit komt

Kort vertellen over mijn keuze om Franciscaan te worden is niet eenvoudig. Het is iets dat van binnenuit komt. Er is ook twijfel aan vooraf gegaan, maar uiteindelijk verliet ik als 22-jarige, op hoop van Zegen, mijn baan en mijn huis.

Ik heb niet voor de gemakkelijkste weg gekozen. Om dicht bij God te zijn heb ik bewust de stap genomen om de week van Pasen door te brengen bij de Franciscanen. Ik had een diep verlangen om mij met lichaam en ziel op Hem te richten. Omdat ik innerlijk wist dat ik door Hem bemind en gezien word, wilde ik ruimte maken om dat te verdiepen. Steeds vaker kwam het verlangen in mij op om aan dat geheim te raken.

Maar ik wist ook dat ik het niet alleen kon. Daarom zocht ik dat in een klooster, samen met anderen die ook geroepen zijn. Ik heb hier de liefde ontdekt, een liefde waar ik mij met lichaam en geest aan kan geven. Nu, na ruim 20 jaar, ben ik nog steeds mijn weg als Franciscaan aan het ontdekken.

Ik ben hier gelukkig geworden door open te staan voor de kleine tekenen die van God komen en niet van mij. Via een weg van openheid en telkens loslaten, drong dit geluk door tot mijn diepste kern.

Gebed

God, werkelijk gelukkig is de mens
aan wie het gegeven wordt deel te krijgen aan Uw geluk,
zodat hij met heel zijn hart aan U gehecht raakt.
Maak ons open, en geef ons de kracht en de motivatie
om ons over te geven aan uw Liefde, om zo in U gehecht te raken.
Dat vragen wij U door uw geliefde Zoon Jezus Christus onze Heer.
Amen.

*Broeder Rangel Geerman OFM
Minderbroeders Franciscanen*

Kijken en luisteren

Podcast met zuster

ik had een hele leuke vriend als jong meisje', glimlacht Zuster Antonette (90). 'Toch wilde ik het klooster in.' Maar haar tijd in het klooster was niet altijd makkelijk: anderen maakten grote keuzes voor haar, waar ze het niet altijd mee eens was. Hoe ging ze daarmee om? Door dankbaarheid, optimisme en humor

Deze podcast is gemaakt in het kader van het jaar van het Brabants Kloosterleven. [Luister naar het verhaal](#)

Filmpje met zuster Marga o.p.

In deze roepingenweek publiceren de Dominicanessen van de H. Familie (Neerbosch) een aantal filmpjes met drie jongere zusters. Zij vertellen over hun roeping en hun leven als zuster.

In het tweede filmpje zuster Marga die haar liefde voor wandelen, geschiedenis en het overbrengen van kennis ook in haar leven als zuster prima kan inzetten..

[Kijk het filmpje](#)

Lezen

Zuster Concezione Birgittines

In het Zakenblad van Midden Limburg een mooi interview zuster Concezione, moeder-overste van de Birgittinessen van abdij Maria Hart in Weert. Ze vertelt over haar keuze voor het religieuze leven. De manier waarop zij als slotzusters midden in de wereld staan met hun gastenhuis en hoe ze van Weert en de Weertenaren is gaan houden. Iets wat omgekeerd ook lijkt te zijn.

[Lees het artikel](#)

Overweging van zuster Emmanuël, claris Megen

*Je bent, meen ik, een helpster van God zelf
en een steun voor de wankele ledematen
van zijn onuitsprekelijke Lichaam.
(3e Brief van de H. Clara 8)*

Vandaag (9 november) gedenkt de Kerk de wijding van de basiliek Sint Jan van Lateranen, de ‘Moeder van alle kerken’.

Toen ik 20 jaar geleden intrad, kreeg ik het feest van vandaag aangereikt als intrededatum. ‘Het is ook een franciscaans feest’, zei de toenmalige abdis. Dit vanwege een droom die paus Innocentius III had toen Franciscus en zijn broeders hem om goedkeuring voor hun levenswijze kwamen vragen. In zijn droom zag de paus hoe de basiliek van Lateranen op instorten stond en hoe een armzalige man er zijn schouders onder zette en voorkwam dat ze ineens viel. De paus zag in Franciscus de vervulling van dit visioen.

Gaandeweg ben ik gaan inzien hoe passend het was om juist op deze dag in te treden. Want hoewel ik van karakter wel iemand ben die graag ‘haar schouders ergens onder zet’, wist en weet ik mij geroepen tot een contemplatief leven, een leven van gebed. Maar het is juist in gebed dat ik er voor alles en allen kan zijn. Dat ik – zoals Clara zegt – een helpster van God zelf kan zijn, en een steun voor de wankele ledematen van zijn Lichaam, dat de Kerk is.

zr. Emmanuël